

[H. C. Hansen.]

have anvendt til eksport og derved have indtjent valuta, handlede forkert. Det er meget let at opstille en uoverensstemmelse mellem et skøn, fremsat på et tidspunkt, da skønnet måtte være skøn, og så det faktiske resultat, som senere er nået. For min skyld kan man strides til dommedag om, hvorvidt det tal, jeg forleden nævnte, på nogle og halvfems millioner var rigtigt, eller om det tal, som den højtærede handelsminister har nævnt, på nogle og halvfjerds millioner, med de forbehold ministeren for sit vedkommende tog i denne sammenhæng, er rigtigt. Jeg ønsker kun at anholde eet tal i debatten, nemlig tallet for margarinen vedkommende. Forholdet er jo det, at der allerede i de første 9 måneder af året har været en stigning på 11 mill. kg i margarineforbruget, og at man må regne med, at det bliver en stigning på ca. 14 mill. kg for hele året. Og hvis man tager det tal, „Finans-tidende“ for den 7. november regner med, et råstof-tal på 2 kr. 80 øre pr. kg, bliver det en merudgift til valuta på dette punkt på 39—40 millioner. Jeg nævner ikke disse tal for på nogen som helst måde at søge at overbevise det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, for det ærede medlem er ikke ude efter at få et klart billede af dette forhold; det ærede medlem er ude efter at opstille en hel masse mystiske regnestykker, som jeg går ud fra at det ærede medlem heller ikke selv forstår. Jeg ønsker blot at konkludere hele denne sag derhen, at der næppe er mange medlemmer i denne sal, som ikke i deres inderste er enige med os i, at vi har handlet letsindigt ved at give los på en vare, som betød en væsentlig valutaindtægt for landet i en vanskelig situation.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg vil gerne sige, at rent valutamæssigt er det en fordel at bruge margarine, der tilmed er vitaminiseret, i stedet for at bruge fedt, der i valuta koster det dobbelte, og som tilmed ikke engang sundhedsmæssigt tilfredsstillende de samme krav, som tilfredsstilles af margarinen.

Men jeg spurgte det ærede medlem, om det ikke var rigtigt, at for smørrets vedkommende havde den daværende minister regnet med en stigning i forbruget på 15 mill. kg, og at stigningen kun blev 10 à 12 millioner. Er det ikke rigtigt? Det er det ærede medlems eget tal, de 12 millioner. Hvad margarinen angår, havde den daværende minister regnet med en stigning i forbruget på 45 mill. kg, og det ærede medlem har selv

her i tinget oplyst, at stigningen kun blev 20 pct. deraf, eller ca. 10 mill. kg. Er tallene så ikke rigtige? Jeg går ud fra det ærede medlems egne tal. Med hensyn til fedtet gælder det samme. Også dér går jeg ud fra det ærede medlems egne tal, som siger, at vi har haft en øget eksport, som svarer til en besparelse på 10 mill. kg. Disse tre tal mener jeg vi burde kunne blive enige om. De svarer til, hvad det ærede medlem selv har sagt.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Tallene kan det ærede medlem læse i rigsdagstidenden, og ærede medlemmer i denne sal kan læse dem dér.

Det ærede medlem skriver jo iøvrigt i „Vejen frem“ eller „Vejen tilbage“ — hvad det nu er, det ærede medlems blad hedder —, hvad der i næste instans passer ham, så lad det blot ligge. Der er en realitet her, som intet medlem i denne sal, der vil diskutere tingene sagligt, kan se bort fra. Man kan diskutere, om det var politisk mere eller mindre fornøjeligt eller populært at ophæve en rationering, som mange herhjemme ikke syntes om, men man kan ikke diskutere, at det set udfra landets valutasisituation var urigtigt, og man kan ikke diskutere, at det har betydet et valutatab for vort land. Man kan tale om svinefedthistorien, sådan som det sker, men jeg tror, at de, der er sagligt inde i spørgsmålet, vil give mig ret i, at en væsentlig del af den forøgede eksport af svinefedt hænger sammen med de øgede slagtninger, der har fundet sted, og at denne forøgede eksport ville være sket under alle omstændigheder. Løvrigt skal jeg lade det ærede medlem muntre sig med sine mangfoldige sammenligninger, opstillinger og tal. Vi har engang haft en debat her i tinget med henvisning til en række forkerte citater, som det ærede medlem muntrede sig med dengang. Jeg tror derfor, man skal nøjes med at afslutte denne debat om hele smørhistorien med selve det reale, og dér henviser jeg til det standpunkt, mit parti tog dengang, at det var for risikabelt for vort land i en vanskelig valutasisituation at handle, som vi gjorde.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg stillede det ærede medlem hr. H. C. Hansen tre bestemte spørgsmål. De var ikke særlig udviklede, og jeg regnede med, at det ærede medlem dog var kendt med den lille tabel. Ligger det ikke sådan med hensyn til disse tre spørgsmål, jeg har stillet, at det ærede